LINGUISTICS STRUCTURES OF RHYME AND THEIR EXPRESSIVE VALUES IN GEORGE COȘBUC'S POETRY

Radu Drăgulescu, Assist. Prof., PhD, "Lucian Blaga" University of Sibiu

Abstract : Master of perfect versification techniques, Coşbuc is recognized by all researchers of his work as a great, if not the greatest rhyme and metric Romanian magician. The innate talent of the poet and his unusual sensitivity, combined with years of research and testing have led the poet to the acquisition of perfection in the art of verse. His poetry does not cease to be a technical problem, a senior artistic exercise having as a foundation an exemplar sense of language and a rich musical sensibility, revealed by the surprising variety of rhythms. The formal care will not pass before lyrical reason itself, which adapts its rhythms and metric forms. Our work examines the many methods and schemes which the poet uses to achieve the rhymes which established him as a peerless craftsman of Romanian language.

Keywords: G. Coșbuc, rhyme and rhythm, dictionary of rhymes, expressive values, stilistics, linguistics.

Maestru desăvârșit al tehnicilor de versificație, Coșbuc este recunoscut de către toți cercetătorii operei sale drept un mare, dacă nu cel mai mare, magician al rimei și metricii românești. Talentul înnăscut al poetului, precum și neobișnuita sa sensibilitate, combinate cu ani de studiu și încercări, l-au condus pe hordouan la dobândirea perfecțiunii în arta versului.

Adeseori, poetul combină o serie de procedee pentru a obține efectul dorit. În *Noapte de vară*, de exemplu, în tabloul din prima strofă, cele cinci rime primesc accentul pe vocala *i*, a cărei prezentă contribuie la crearea unei atmosfere senine, luminoase. În schimb, în strofele următoare, cuvintele care rimează sunt gerunzii: *scârțâind, mugind, hăulind*, substantivele *muncă* și *luncă* primesc accentul pe vocala *u*. Ca atare, în a doua strofă domină în rimă vocalele *î* și *u*, cu alte tonalități. În strofa a III-a, în rime, domină tot vocala *î*. În studiul Ștefaniei Golopenția asupra structurii artistice a poeziei *Vara*[1], autoarea atrage atenția asupra unor abateri ale lui Coșbuc chiar și de la normele prozodice. Cercetând rima poeziei, cercetătoarea descoperă, printre altele, o neregularitate a înlănțuirii rimelor în prima parte a poeziei în cauză. Repartiția rimelor A b A A b A – b C C b C b[2], din prima strofă este încălcată în cea de a doua, fenomen neobișnuit la un perfecționist al rimei, precum Coșbuc. În strofa a doua, rimele se desfășoară astfel: a B B B a B – a C C a C a. Această neregularitate încalcă, arată Ștefania Golopenția, o lege desimilatorie a grupării rimelor, stabilită de Roman Jakobson și Claude Levi – Strauss[3]. Această lege prevede că dacă o rimă diferită apare în două versuri alăturate, atunci una

[1] Ștefania Golopenția, *Structura artistică a poeziei "Vara",* în *Limbă şi literatură*, 1966, nr. XI, p. 107-118.
[2] Literele mari reprezintă rima masculină, iar cele mici pe cea feminină.
[3] Roman Jakobson, Claude Levi-Strauss, "*Les chats" de Charles Baudelaire*, în *L'Homme* II, 1962, nr.1, p. 6.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

dintre ele trebuie să fie feminină şi cealaltă masculină. Pornind de la acest aspect, autoarea consideră că, iniţial, strofa a doua trebuie să fi sunat aşa:

Mi le-am întors către pământ
Privirile de farmec bete –
Iar spicele jucau în vânt
Ca-n horă dup-un vesel cânt
Copilele cu blonde plete
Când saltă largul lor vestmânt...

Alcătuită din trei strofe a câte 12 versuri, poezia[4] are însă o structură mai complexă decât pare la prima vedere. La mijlocul fiecărei strofe apare un aliniat care împarte strofa în două. Legătura dintre acestea este realizată prin rime feminine, care proiectează, pe planul rimei, legătura de conţinut dintre cele două părţi.

Sărac în subiecte, înglodat într-un limbaj bolovănos, lipsit de atributele poetice poetul este apreciat de Vladimir Streinu numai pentru uimitoarea sa uşurinţă de a versifica: „În comparaţie cu numărul limitat de motive, faţă de quasiabsenţa invenţiunii epice, tehnica versificaţiei este copleşitoare. Bogăţia ritmurilor, raritatea, felurimea şi perfecţiunea lor fac din Coşbuc un poet unic la noi. Examinarea mai de aproape a înzestrării lui tehnice e foarte interesantă. Căci de la început ne surprinde un lucru destul de curios. Deşi ajungem repede la convingerea că plăcerea artistică, citindu-l, ne vine mai ales de la virtutea formală a poetului, versurile la cea dintâi privire ni se arată numai corecte: sunt bine numărate, defilează ordonat, rimează plin. Dar înţelegem, că dacă regularitatea place, nu încântă. Mai mult: versul lui Coşbuc e fără reliefuri deosebite, fără prea numeroase şi remarcabile imagini pentru ochi; un limbaj nud, propriu, prozastic îl compune”[5].

Tributar originii sale, poetul ar folosi, cu îndârjire, limbajul ţărănesc şi modelele de creaţie populare, motiv pentru care, consideră Streinu, poetul nu ar fi apreciat specia sonetului.[6]. Paul Cornea consideră că poetul a ocolit formele fixe de versificare pentru că ele anulează orice reacţie de surpriză a cititorului[7].

Sistematizând rezultatele statisticilor pe fiecare volum în parte[8], situaţia generală se prezintă în felul următor:

[4] A se vedea şi Georgeta Antonescu, *George Coşbuc: „Vara”*, în *Excelsior*, 1994, nr. 7.
[5] Vladimir Streinu, *Clasicii noştri*, Bucureşti, Editura Tineretului, 1969, p. 219
[6] Sextil Puşcariu, *Coşbuc*, în *Luceafărul* nr. 8, 15 aprilie, 1905, p. 174.
[7] Paul Cornea, *Forme strofice în poezia lui George Coşbuc*, în *Limba română* XVI, 1967, nr.2, martie - aprilie, p. 141.
[8] Am analizat numai poeziile apărute în volum, în timpul vieţii autorului, editate sub supravegherea sa, pentru a fi siguri că formele strofice îi aparţin lui şi nu editorilor zeloşi..

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

Nr. versuri/strofă	nr. poezii
2 versuri	14
3 versuri	7
4 versuri	26
5 versuri	27
6 versuri	51
7 versuri	19
8 versuri	35
9 versuri	4
10 versuri	7
11 versuri	2
12 versuri	9
15 versuri	1
16 versuri	2
strofe mixte	4
strofe inegale	7
fără formă strofică	12
TOTAL POEZII	227

Trebuie specificat faptul că, aproape întotdeauna, poetul folosește distihul sau strofele cu un număr scăzut de versuri în poeziile caracterizate prin dinamism şi succesiunea rapidă a evenimentelor sau a episoadelor. Cu cât autorul devine mai liniştit, transformându-se din om al acţiunii, din luptător sau îndrăgostit, în contemplator, numărul de versuri / strofă creste. Tablourile, în genere, sunt descrise prin strofe compuse din 10, 12 sau 16 versuri, dar aceasta nu este o regulă. Cele două poezii cu strofe compuse din 16 versuri, de exemplu, sunt *Mânioasă* şi *Cântec (Ţara-avem şi noi sub soare)*, ambele texte implicând meditația și sentimentul profund.

De asemenea, trebuie observat că poeziile cu strofe inegale ca număr de versuri descriu, furtuni, războaie, tumulturi sufletești, toate fenomene ce produc dezordine şi distrug echilibrul vieții. Această tulburare se manifestă, şi în text, reprezentând un procedeu artistic foarte bine înțeles și folosit de George Coșbuc.

Nu lipsit de importanță este și faptul că nici o poezie coșbuciană, cuprinsă în vreun volum, nu este compusă cu rimă încrucișată în catren, o structură obișnuită a literaturii române.

Diversitatea rimei[9] este copleșitoare. În poeziile cu strofe de câte 7 versuri, din *Balade și idile*, Paul Cornea identifică 8 tipuri diferite de distribuire a rimelor[10]:

a b b a c d c – *Baladă albaneză*

[9] A se vedea şi Emil Petrovici, *Rimele româneşti din punct de vedere fonologic*, în *Limbă şi literatură*, I, 1955, p. 278.

[10] Paul Cornea, *Forme strofice în poezia lui George Coşbuc*, în *Limba română* XVI, 1967, nr.2, martie - aprilie, p. 141

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

a b a b b b a – *Pe lângă boi*
a a b b c d c – *Rada*
a b b a a b a – *Calul dracului*
a b b a c a c – *Păstoriţa*
a b a c c a b – *Lordul John*
a b c a a b c – *Un basm*
a b c c b d a – *Pe Bistriţa*

Al. Toşa descoperise, însă, 13![11] În poeziile cu strofa de 5 versuri, Cornea întâlneşte 4 feluri diferite de dispunere a rimelor, Toşa 6, în cele cu strofa de 6 versuri, Cornea prezintă 8 modalităţi de dispunere, Toşa 12!, în poeziile cu strofa de 8 versuri, Cornea descoperă 7, Toşa 15 ! ş.a.m.d.

142 de rime împerecheate (aa bb) apar în distihurile coşbuciene[12].

În terţete, poetul a folosit 15 rime încrucişate (aba) şi 19 triple (aaa).

Catrenele se compun din 60 de rime îmbrăţişate (abba), 22 împerecheate (aabb) şi 9 semirime (xaxa).

Structura în cvinar se manifestă astfel: 16 rime abbba, 10 aabab, 93 abaab, 31 aabba, 40 abbab, 15 ababa.

Senarul se realizează în felul următor: 20 de rime abccba, 68 aabbba, 23 aababb, 25 aabbab, 9 abbaba, 13 abbacc, 35 abbaab, 9 ababcc, 6 ababba, 186 abaccb, 10 ababab, 20 aabccb.

Rimele în septenar se prezintă după cum urmează: 16 abbacdc, 11 abbacca, 2 abbacac, 1 aabbaab, 4 abbaaba, 4 ababbba, 19 aabbcxc, 4 abccbxa, 4 abcaabc, 2 abcbcdd, 28 abbabcc, 6 abaccab, 2 xaabccb.

În octonar, rimele se prezintă astfel: 7 abxbccxb, 135 abcbddcb, 20 abcaddcb, 6 aaabcccb, 4 aabbabab, 29 abbacddc, 10 abxbxcxc, 51 ababcdcd, 3 aaxbcccb, 9 ababxdxd, 4 aabbccdd, 7 abacbbbc, 2 axabxbxb, 3 abacddcb, 1 aaxbccxb.

Rime în nonă sunt puţine: 2 xaxaxabba şi 8 abaabbcbc.

În decimă rimele sunt repartizate: 3 abbaxcdddc, 4 abcccbadbd şi 7 abbaccdddc.

Undecima se realizează astfel: 4 aabbbaaccca şi 6 xaxabxbxbxb.

Rime în duodecimă: 3 abaababccbcb, 13 abbacddceffe, 5 abbbaccdddee, 5 ababxcxcxdxd, 1 xaxabcxcbdxd, 1 xaxaxbcbcdxd, 19 ababcdcdefef.

În strofe de 15 versuri: 7 axabbxcddxceexc.

În strofe de 16 versuri: 3 ababbcccddefeeef.

Rime strofice diferite în aceeaşi poezie: 8.

Rime în gazel: 3.

Rime în fresco-ritornele: 1.

Rime astrofice amestecate: 2.

Rime astrofice succedate: 3.

Versuri albe: 1.

[11] Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 71.
[12] Tabloul felurilor de rimă, la Coşbuc, apare la Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 71-72.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

O caracteristică inedită a poetului, în privinţa rimei, o constituie dispunerea unui substantiv propriu în grupul rimic. Asupra acestui fenomen a atras atenția și Al. Toșa[13], care insistă asupra asocierii unui unei noțiuni singulare cu una particulară sau generală, exprimată de cuvântul cu care rimează substantivul propriu, acesta fiind un nume de obiect dintr-o clasă. Astfel, opoziția de sens care se realizează, este constituită din opoziția dintre categoriile individual, particular și general, rimele de acest tip fiind asociații neașteptate (majoritatea sunt însă rime suficiente):

Prin mare trec zmeii cu-notul;
Şi, iată-l, târând un copac
Piticul cu barba cât cotul,
Ies scroafele-mării cu puii,
Şi sparge-nchisorile Gurii
Bătrânul Novac.
(Pierde-vară)

Dar iată-l! E vodă, ghiaurul Mihai*!*
Aleargă năvală nebună.
Împrăştie singur pe câţi îi adună,
Cutreieră câmpul, tăind de pe cai –
El vine spre paşă: e groază şi vai,
Că vine furtună.
(Paşa Hassan)

Pe-un Dumnezeu să-l nască satan! e blasfemie,
Să crezi în întruparea lui Crist dintr-o Marie*!*
(Fragment [Ea nu-i deschide uşa…])

Blăstem pe tine braţ duşman*!*
- *„Dar George-al nostru cum o duce?”*
- *„Sub glie, taică, şi sub cruce,*
Lovit în piept d-un iatagan*!”*
- *„Dar bietul Mircea?” – „Mort şi Mircea*
Prin văi pe la Smârdan*.”*
(Trei, Doamne, şi toţi trei)

Leşi erau. Sobiesky-vodă
Rătăci pe-aici prin văi,
Căci pe-atunci era la modă
Vara, când plecau la băi,
Regii meşteri în bătăi
Să-şi ia drumul încotrova
Totdeauna prin Moldova.

[13] Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 61.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

(Cetatea Neamţului)

Cânta cu glas de-abia învolt
O doină ce-au adus-o-n sat
Flăcăi de peste Olt.
(Fata mamii)

Rime rare, speciale, care dobândesc valori nebănuite, sensibilizând prin inedit şi surprinzând prin măiestria meşteşugarului cu condei, sunt cele care se realizează din părţi de vorbire diferite[14] sau rimele compuse, precum în *Brâul Cosânzenii*:

-„Vai, brâul meu! Gemea copila.
Atât de mult eu l-am temut,
Dar Făt-Frumos descinsu-mi-l-a*!”*
Şi-apoi plângea, mai mare mila
Şi-n nopţi apoi ea s-a pierdut.

Al. Toșa consideră că acest artificiu, încorporând mai multe nuclee lexicale, poate fi înțeles ca un rezumat al poeziei, omofonia pe care o stabilește cu a doua leonină sugerând afectul dominant al strofei: *mila*[15]! Lamentația fetei este admirabil redată și reprezentată, nu numai prin mijloace lexicale, ci și fonetice.

Rimele compuse sunt frecvente în opera lui Coșbuc, ele fiindu-i specifice:

Viaţa mea de mult s-a stins şi-am îngropat-o,
Sunt beat de cad în gropi, şi-a cui e vina?
A obrăjorilor cei cu gropiţi, şireato*!*
(Fresco-ritornele 1)

Psaltirea popii o sărut, dar aş lăsa-o,
Sărut şi mâna preotesei, şi-aş lăsa-o,
Pe fata popii n-o sărut, şi-aş săruta-o*!*
(Fresco-ritornele 4)

Hassan, de mirare, e negru-pământ;
Nu ştie de-i vis, ori aieve-i,
El vede cum zboară flăcăii Sucevei.
El vede că Bogdan e suflet de vânt
Şi-n faţă-i puterile turcilor sunt
Tăriile plevei.
(Paşa Hassan)

Din punctul de vedere al preciziei armoniei, trebuie specificat că, în poezia lui Coșbuc, întâlnim extrem de rar **rime imperfecte**, precum asonanțele din *Nunta Zamfirei* sau *Dragoste păcurărească*, când, forțat de metrică, poetul recurge la o modificare fonetică (apocopa):

Şi-atunci din tron s-a ridicat
Un împărat după-mpărat

[14] Cea mai frecventă asociere este aceea dintre substantiv şi verb.
[15] Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 63.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

Şi regii-n purpur s-au încins,
Şi doamnele grăbit au prins
Să se gătească dinadins,
Ca niciodat'
respectiv
Ţări străine! Mult amar,
Mult amar de cine-şi lasă
Mamă şi fraţi bui acasă!
Vai, şi mie-aşa-mi lăsar'
Sorţile, ca să am parte
De trai greu şi-n ţări departe!

În privința accentului, poetul nu folosește niciodată, în poeziile cuprinse în volume, rimele dactilice sau hiperdactilice. Coșbuc manifestă o ușoară preferință pentru rimele feminine, care sunt foarte numeroase în *Ziarul unui pierde-vară*[16]. În celelalte volume, echilibrul este aproape perfect[17]:

Balade și idile: 1821 rime masculine, 1843 rime feminine;
Fire de tort: 1365 rime masculine; 1198 rime feminine;
Ziarul unui pierde-vară: 543 rime masculine; 1017 rime feminine;
Cântece de vitejie: 329 rime masculine, 334 rime feminine.

Așadar, întâlnim, în total, în volume, 4058 rime masculine și 4392 rime feminine. „Rima lui Coșbuc oscilează cu amplitudini egale între caractere melodice masculine și feminine. În profilul ei muzical alternează accente aprige și impetuoase cu accente suave și calme, accente puternice, energice, cu accente delicate, blânde, paralel cu infinita gamă de nuanțe ale sentimentelor exprimate. Coșbuc a fost conștient de efectul estetic al rimelor feminine și masculine.

Volumul *Balade și idile* cuprinde câteva poezii rimate numai masculin sau numai feminin și faptul își găsește corespondență pe planul conținutului. *Moartea lui Fulger* și *El-Zorab*, poezii cu eroi masculini, cuprind numai rime masculine; *La oglindă* și *Rada*, care compun portretul psihic și fizic al adolescentei sau *Puntea lui Rumi*, axate pe tema infidelității femeii, cuprind numai rime feminine"[18].

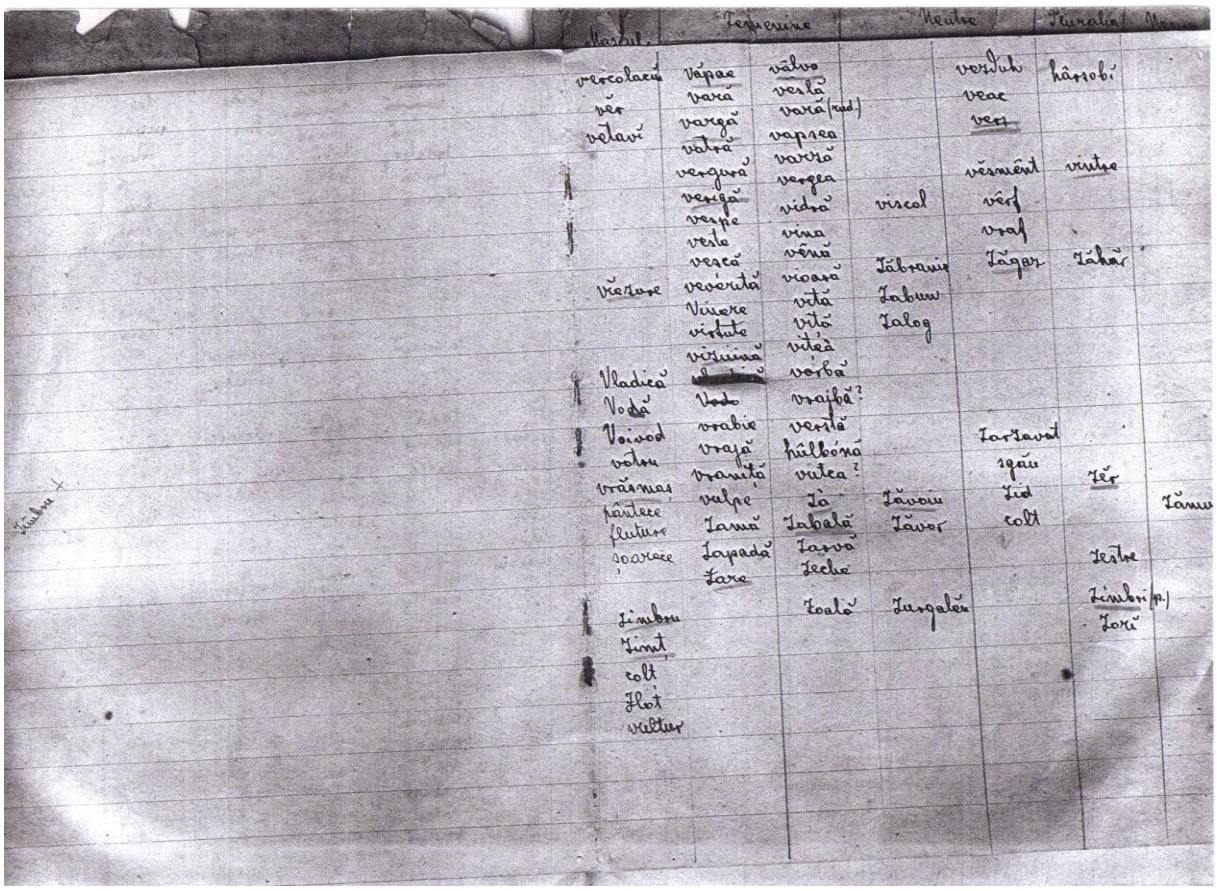
Potrivit statisticii realizate de Al. Toșa[19], ținând seama de criteriul adâncimii armoniei, dintr-un total de 7840 de rime, cele mai frecvente sunt cele bogate (3324), urmate de cele suficiente (2657), apoi cele foarte bogate (1380), sărace (276) și leonine (203)[20].

[16] Aproape de două ori mai frecvente decât cele masculine.
[17] Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 68.
[18] *Ibidem*, p. 69.
[19] *Ibidem*, p. 60.
[20] Al. Toşa a întocmit un tabel ce conţine frecvenţele tipurilor de rimă după adâncimea armoniei şi procentajul aferent, pentru fiecare volum în parte, în *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966, p. 60.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

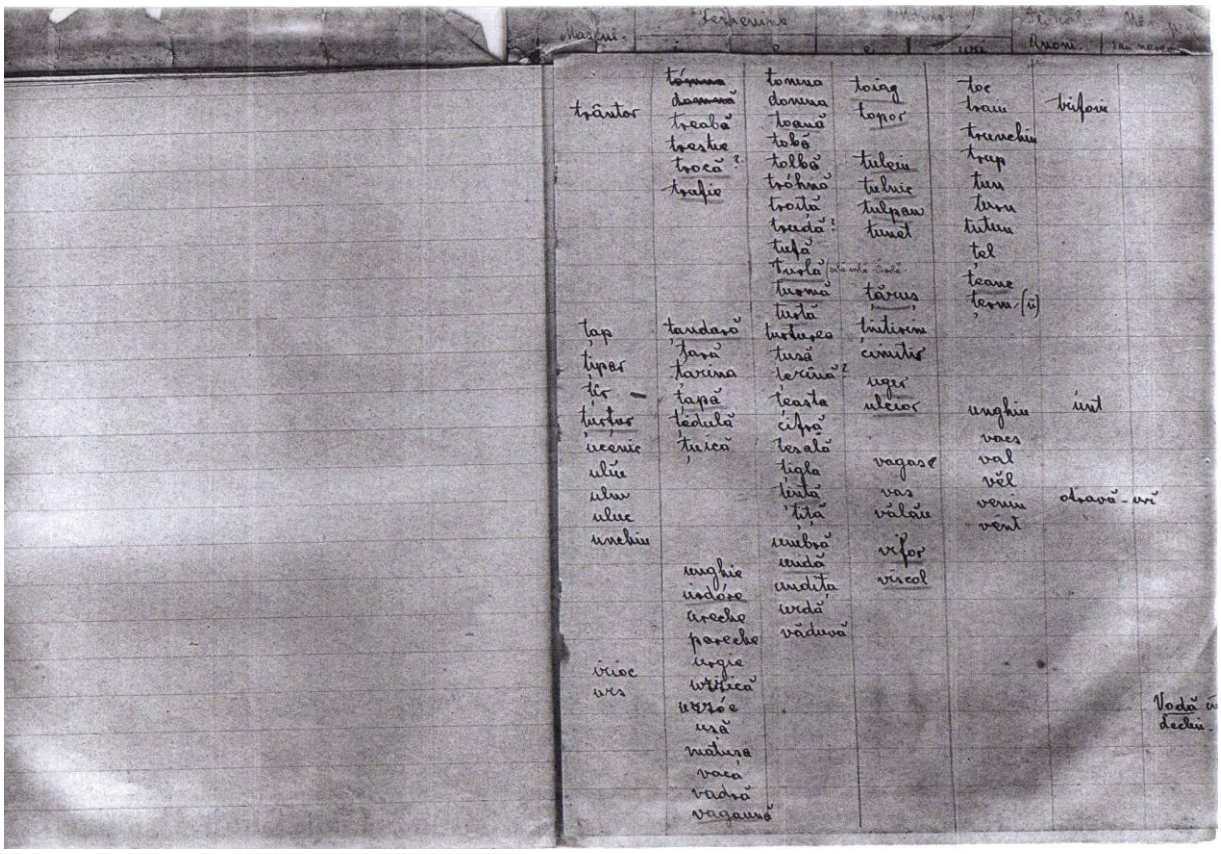
Din punctul de vedere al structurii morfologice a rimelor, majoritatea sunt, categoric, rime lexico-gramaticale (4511), urmând rimele lexicale (2292), și apoi cele gramaticale (1037)[21]. „Structura morfologică a rimei lui Coșbuc este centrată pe rime lexico-gramaticale. Sistemul de rime coșbucian este deci foarte echilibrat, avându-și axa la întâlnirea dintre lexic și gramatică, sprijinindu-se pe doi piloni ai limbii. Rimele lexicale sunt însă, în totalul volumelor și în fiecare volum în parte, cam de două ori mai numeroase decât rimele gramaticale, argument elocvent pentru soliditatea conturului sonor al poeziei lui Coșbuc”[22].

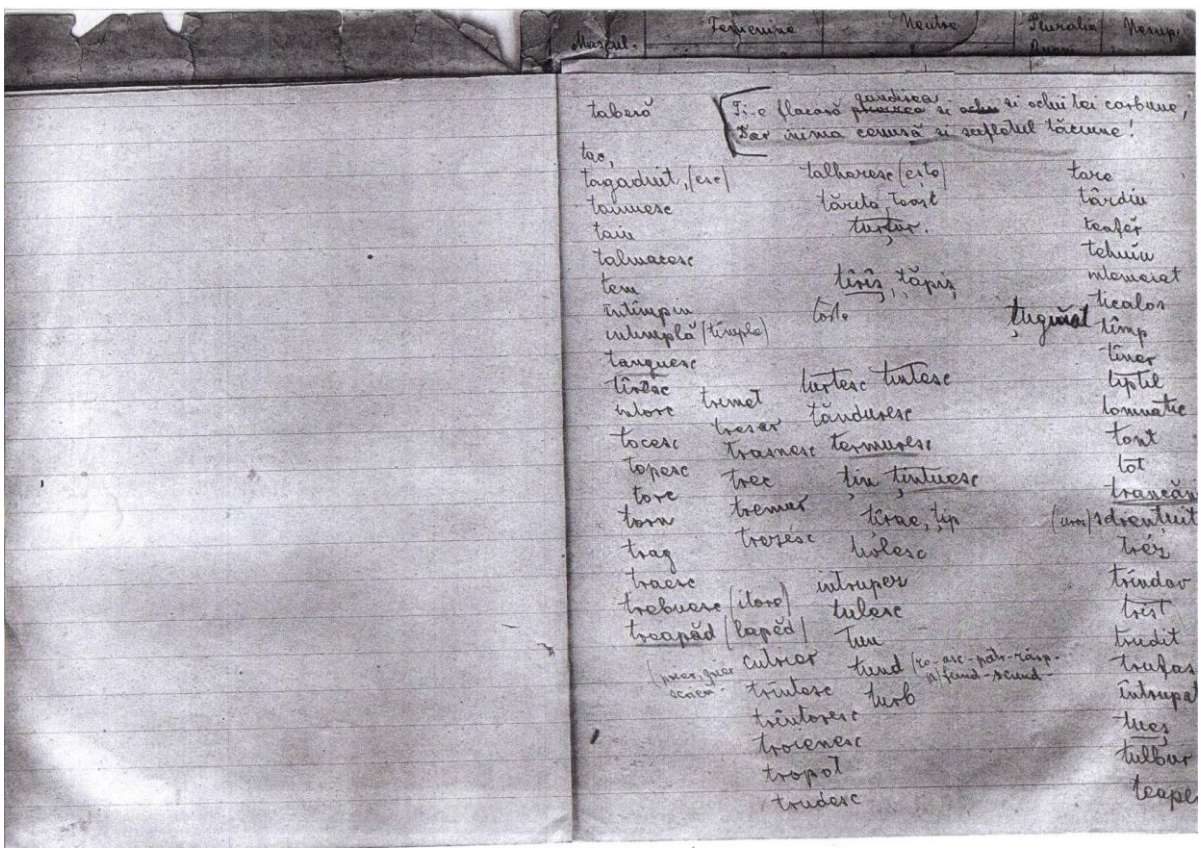
Pasionat de farmecul expresiv al rimelor, poetul își nota, conștiincios, sute și sute de termeni, realizând un mic **dicționar al rimelor**, care s-a păstrat fragmentar în manuscris. Prin amabilitatea providențială a profesorului muzeograf Constantin Catalana, căruia îi mulțumim, încă odată, cu deplină recunoștință, am intrat în posesia unei copii a acestui rezultat al muncii poetului, pe care îl prezentăm în cele ce urmează:

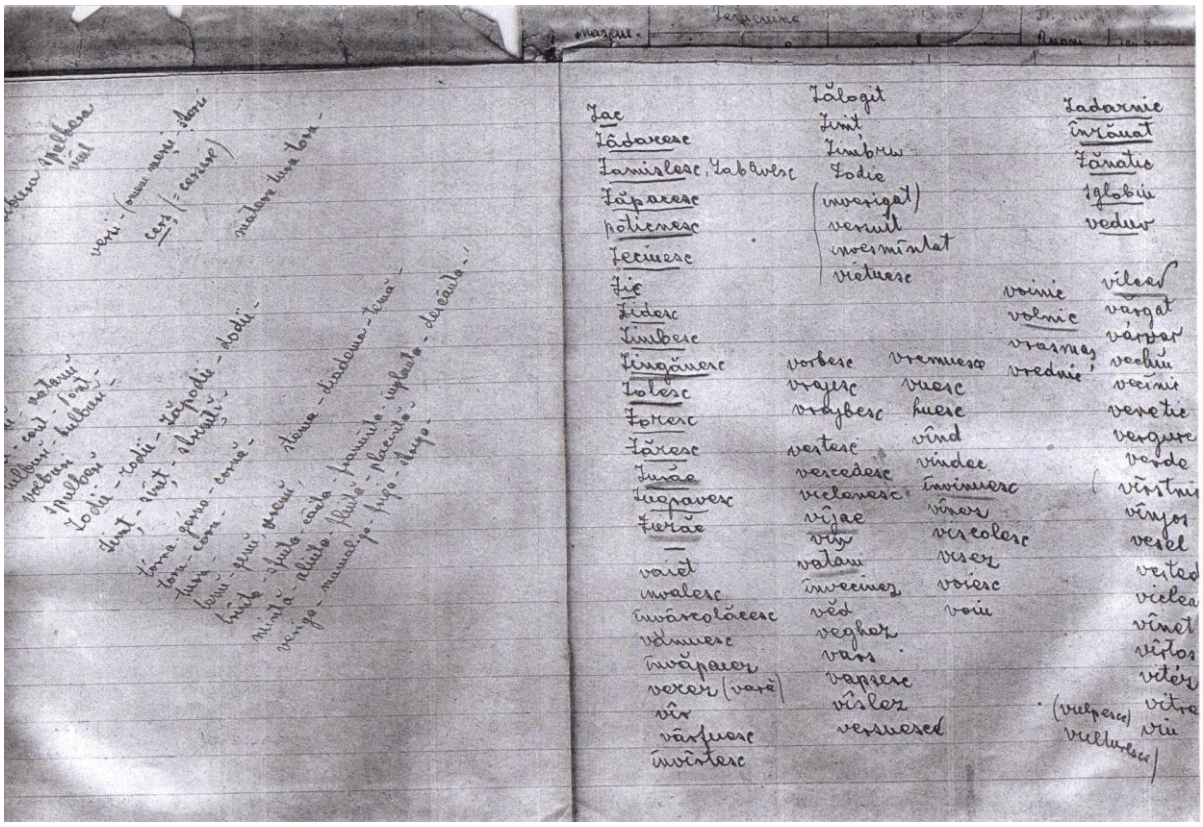
[21] *Ibidem*, p. 65.
[22] *Ibidem*, p. 77.

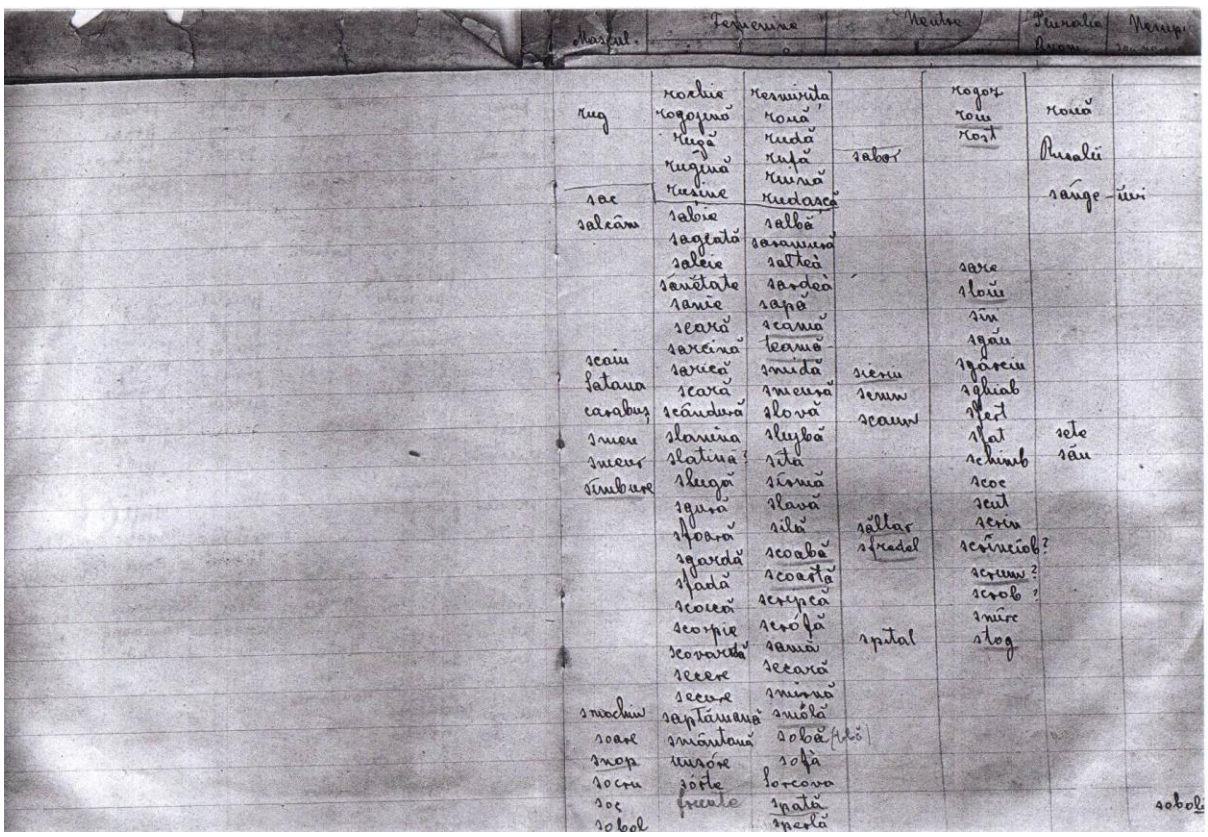
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

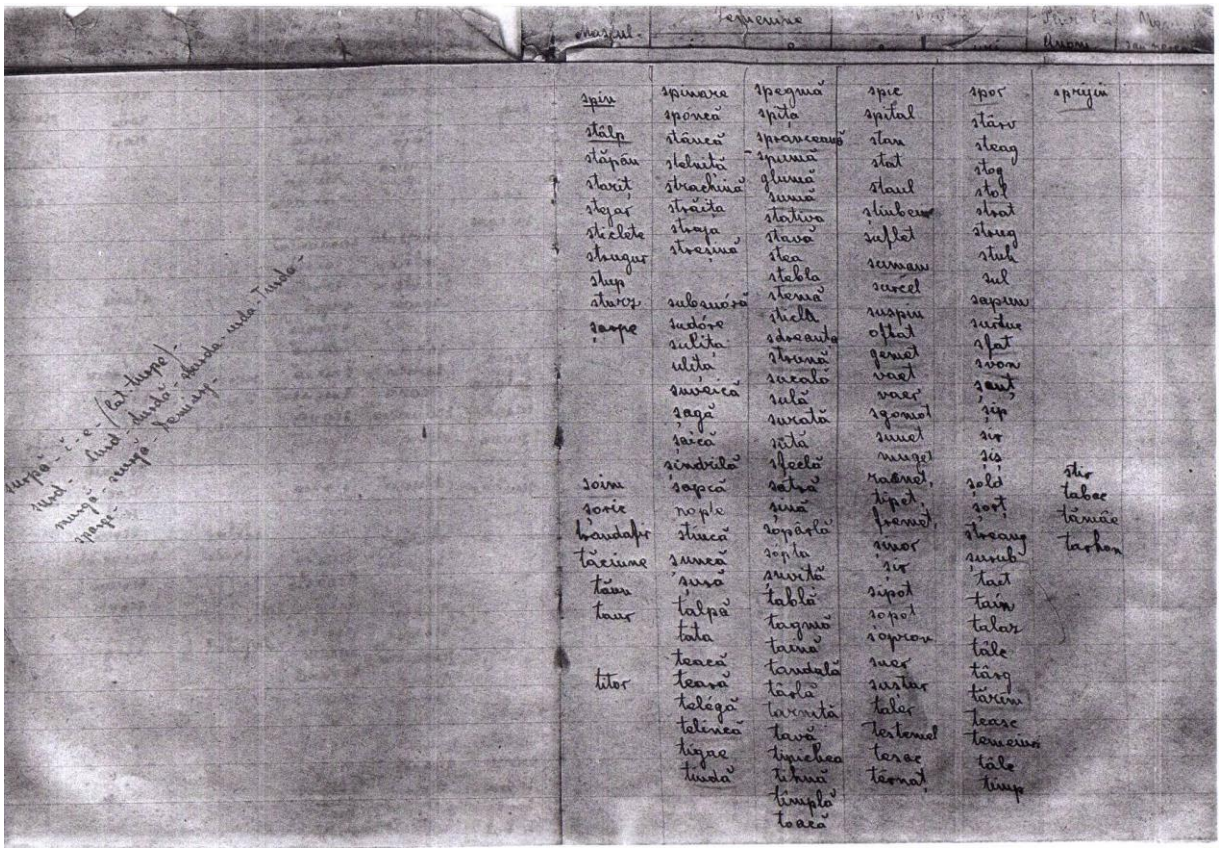

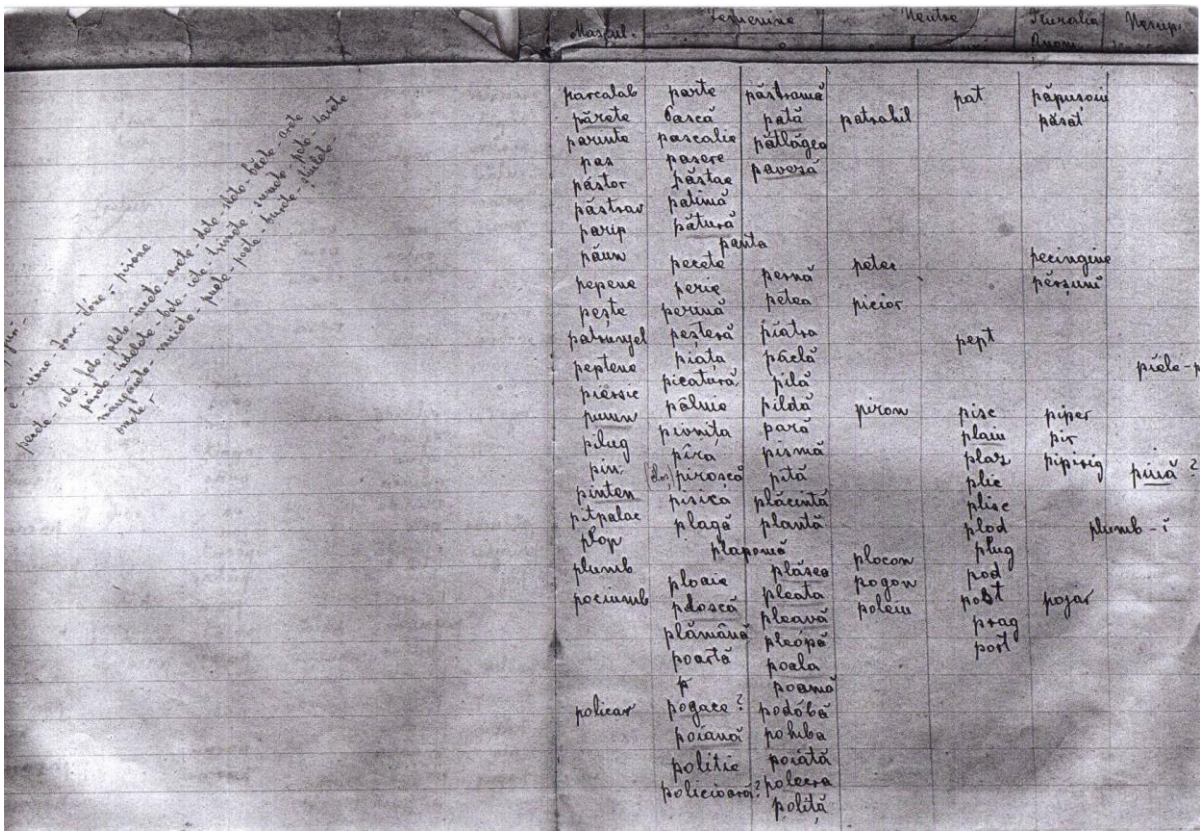
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

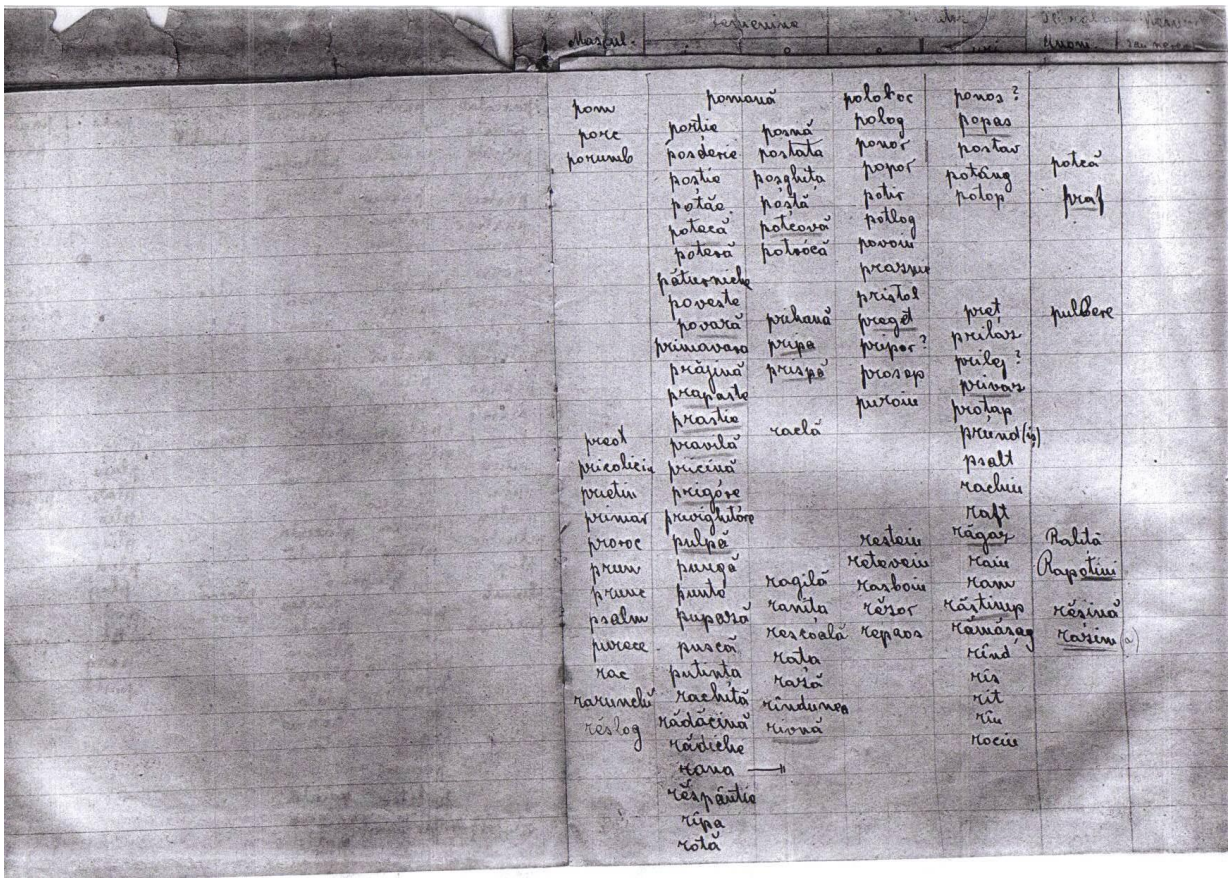

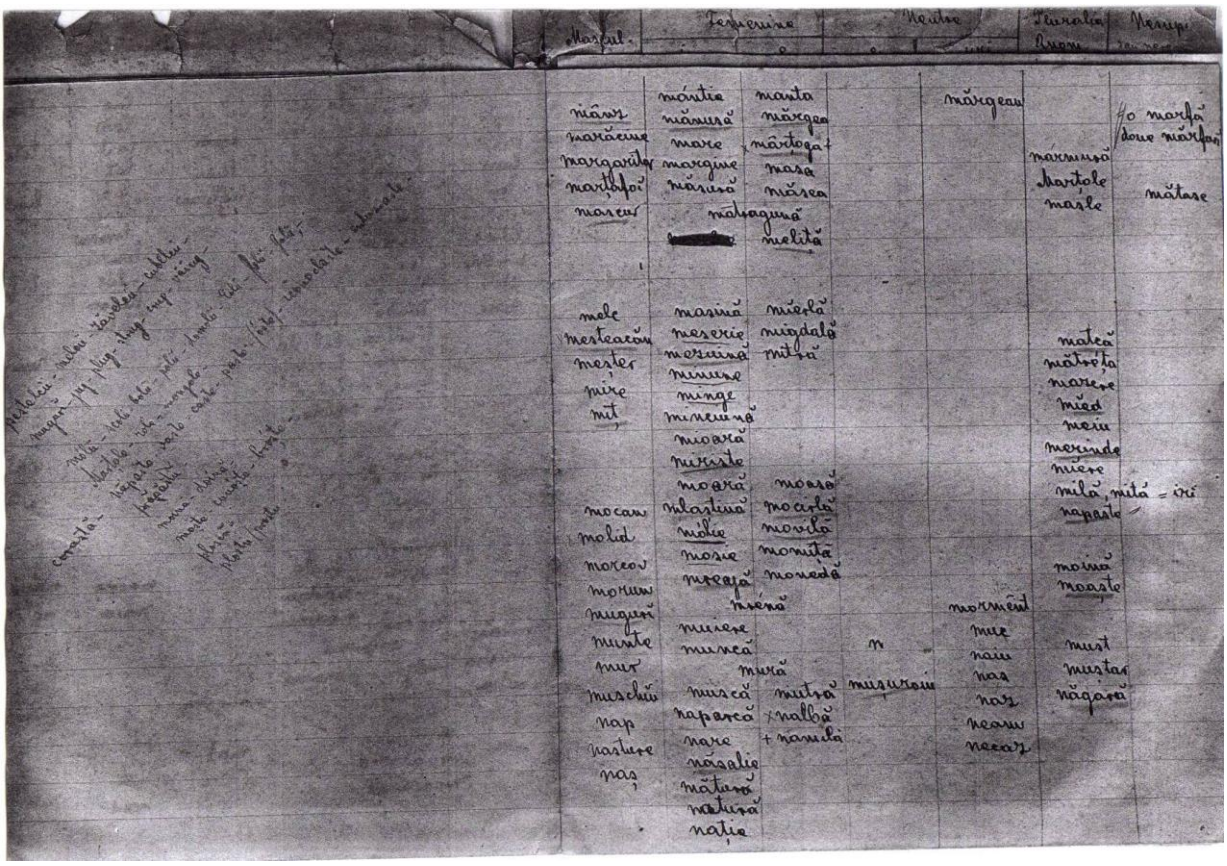
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

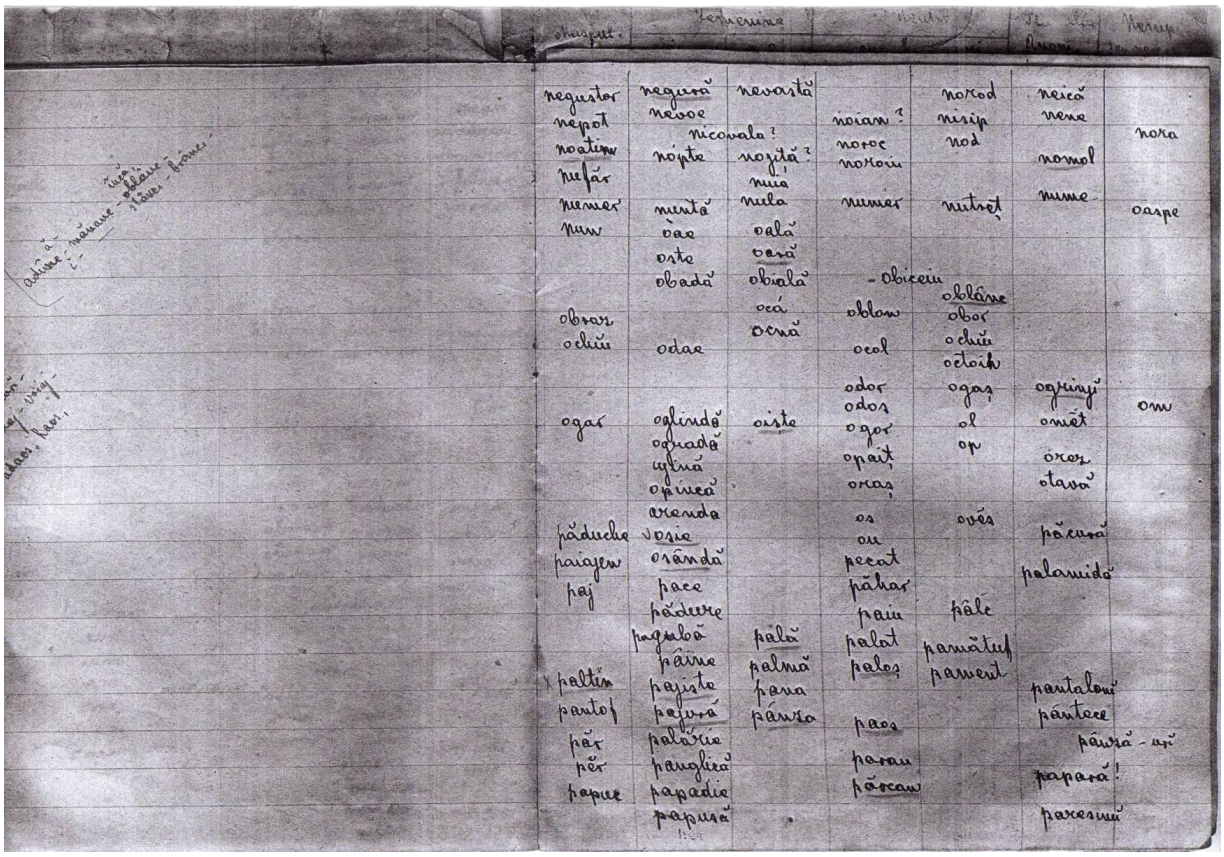

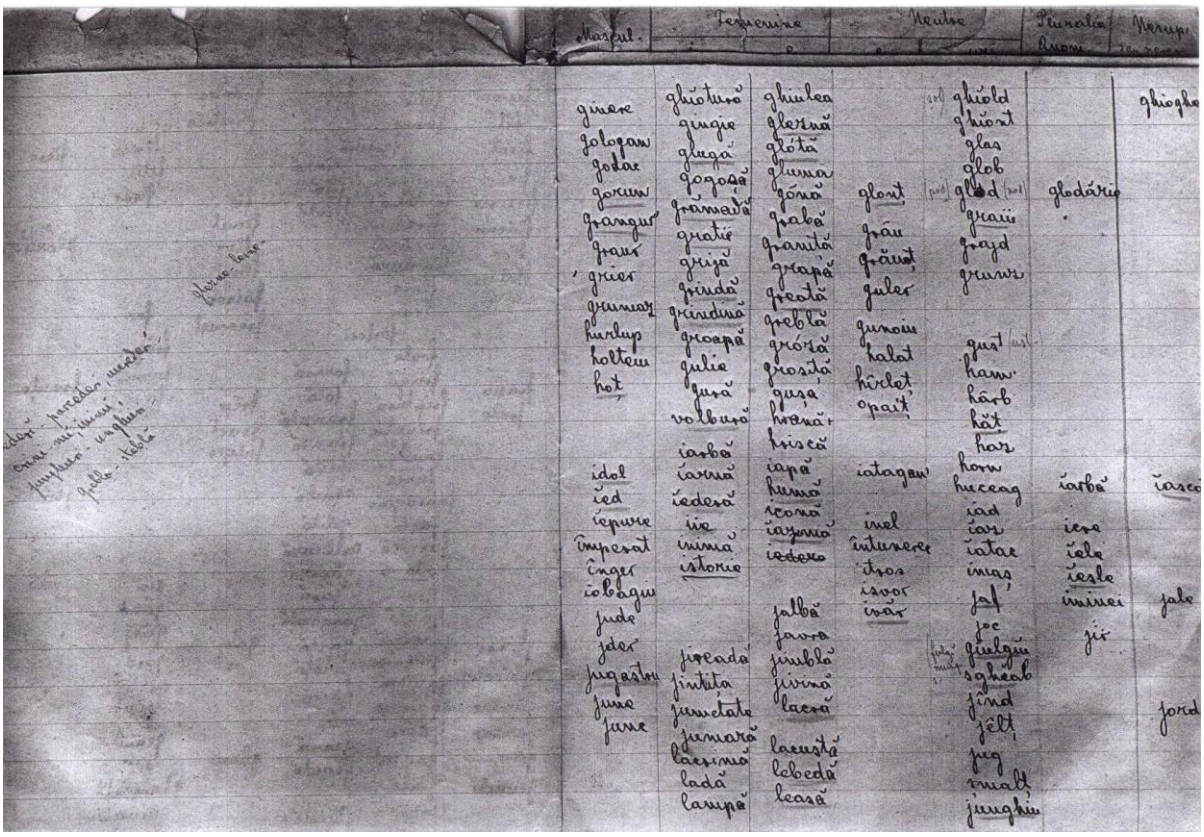
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

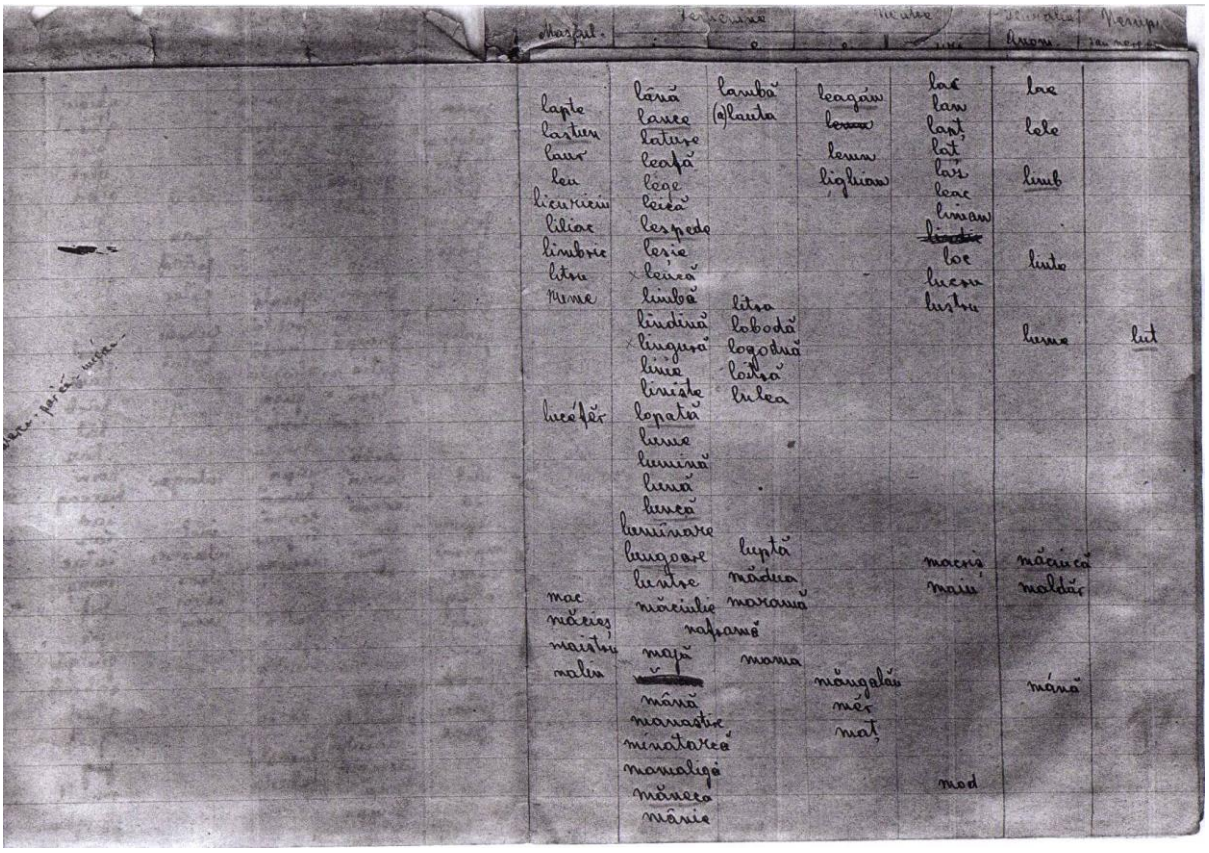

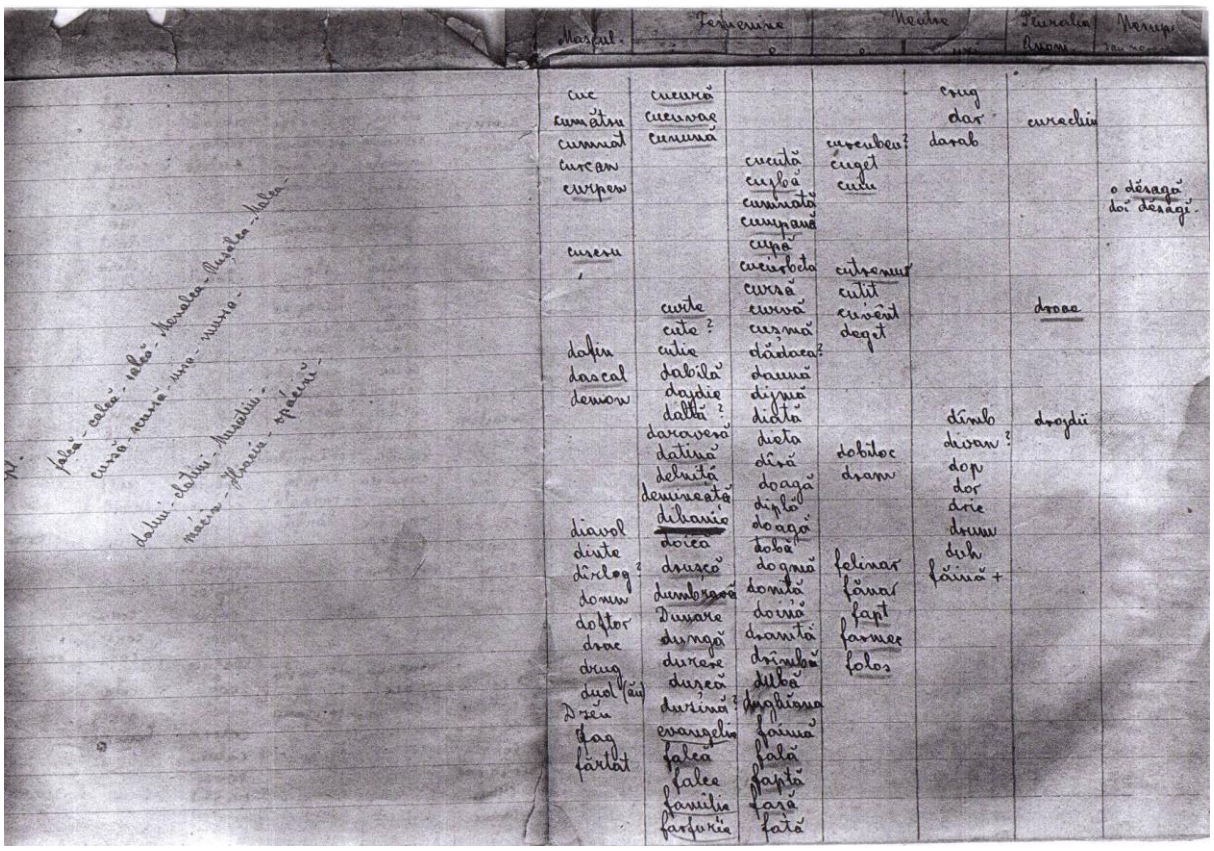
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

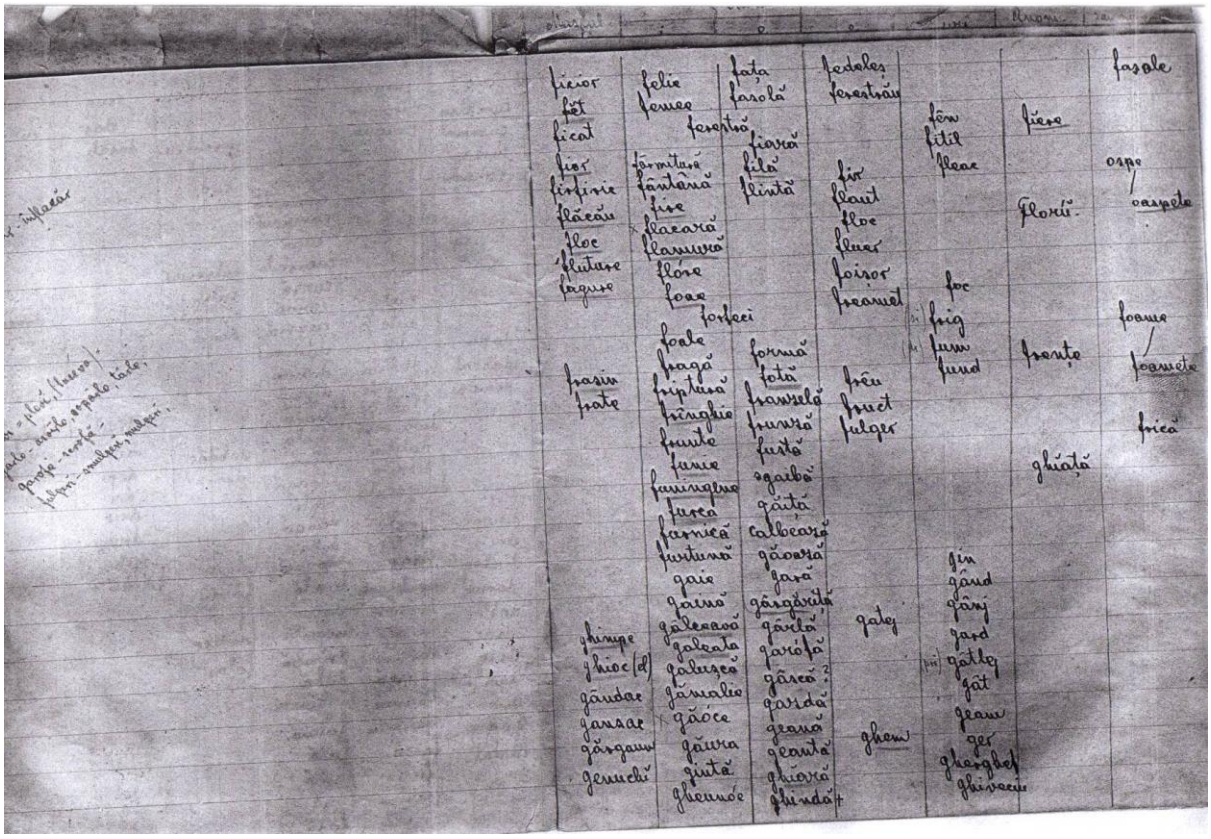

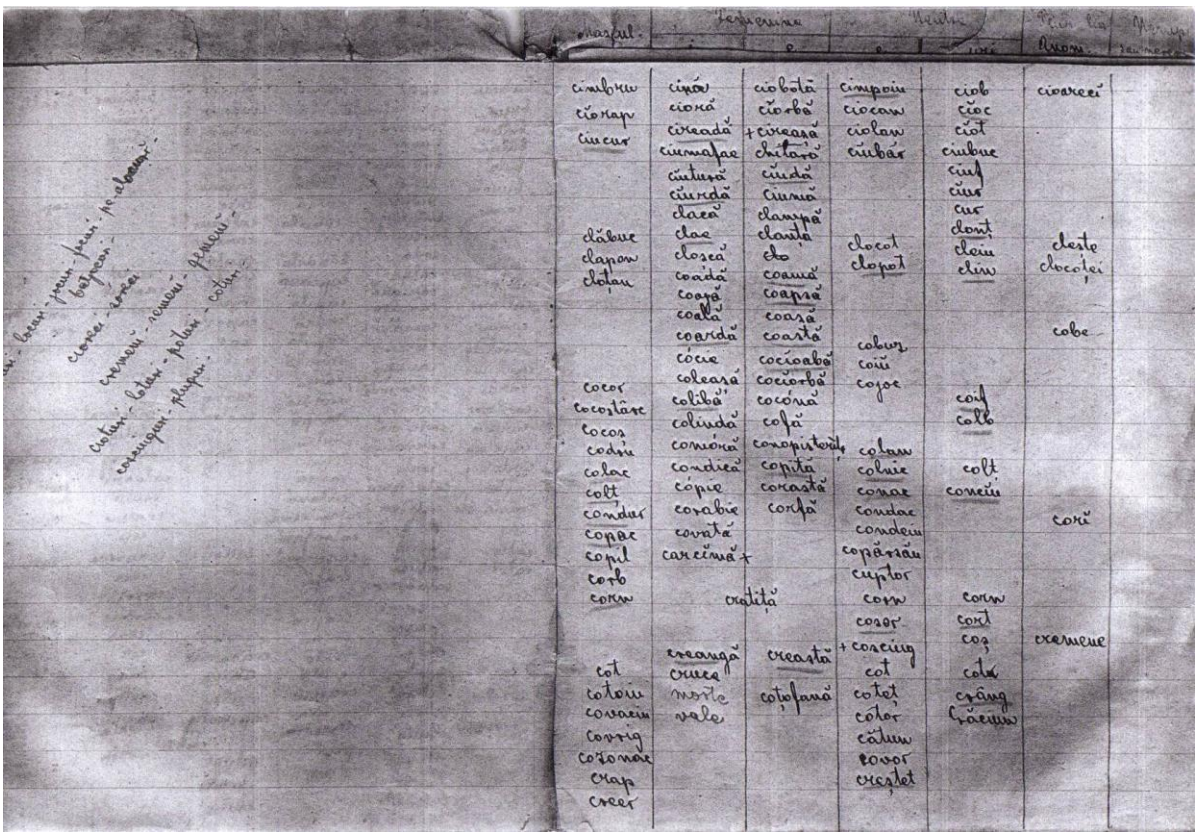
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

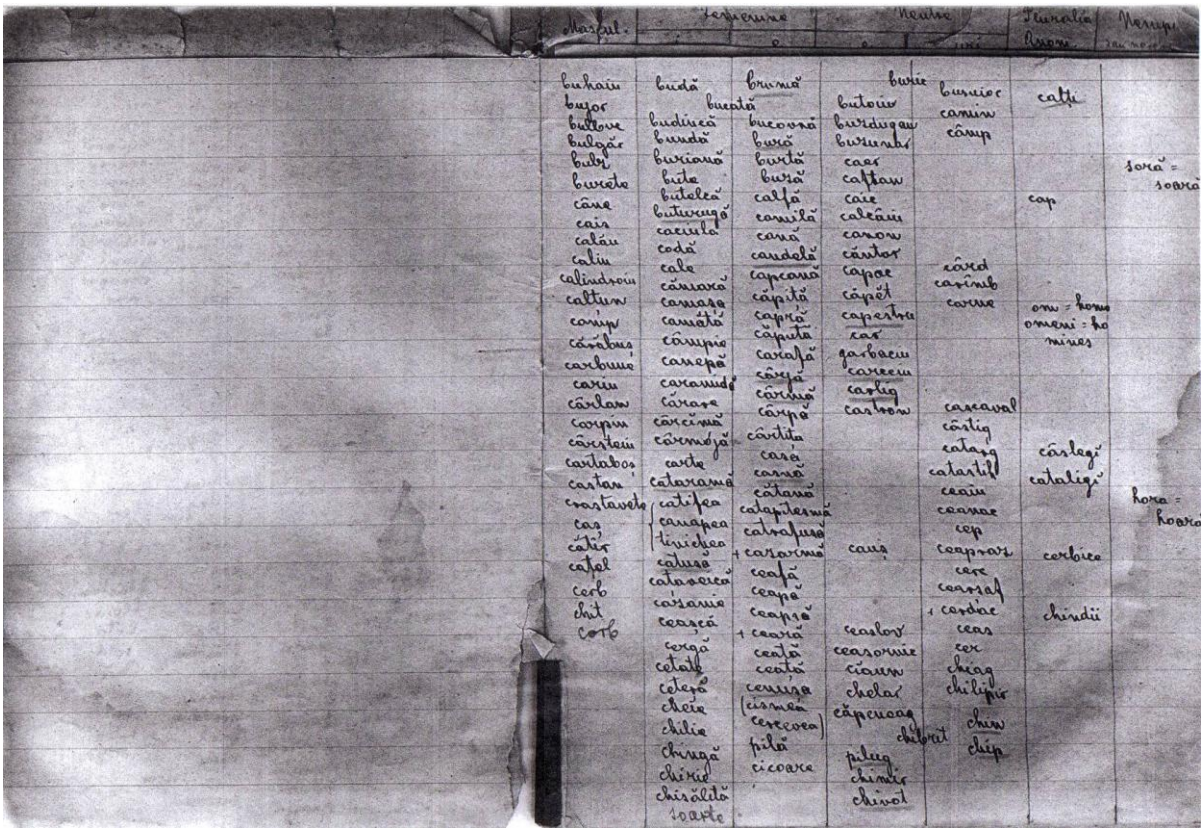

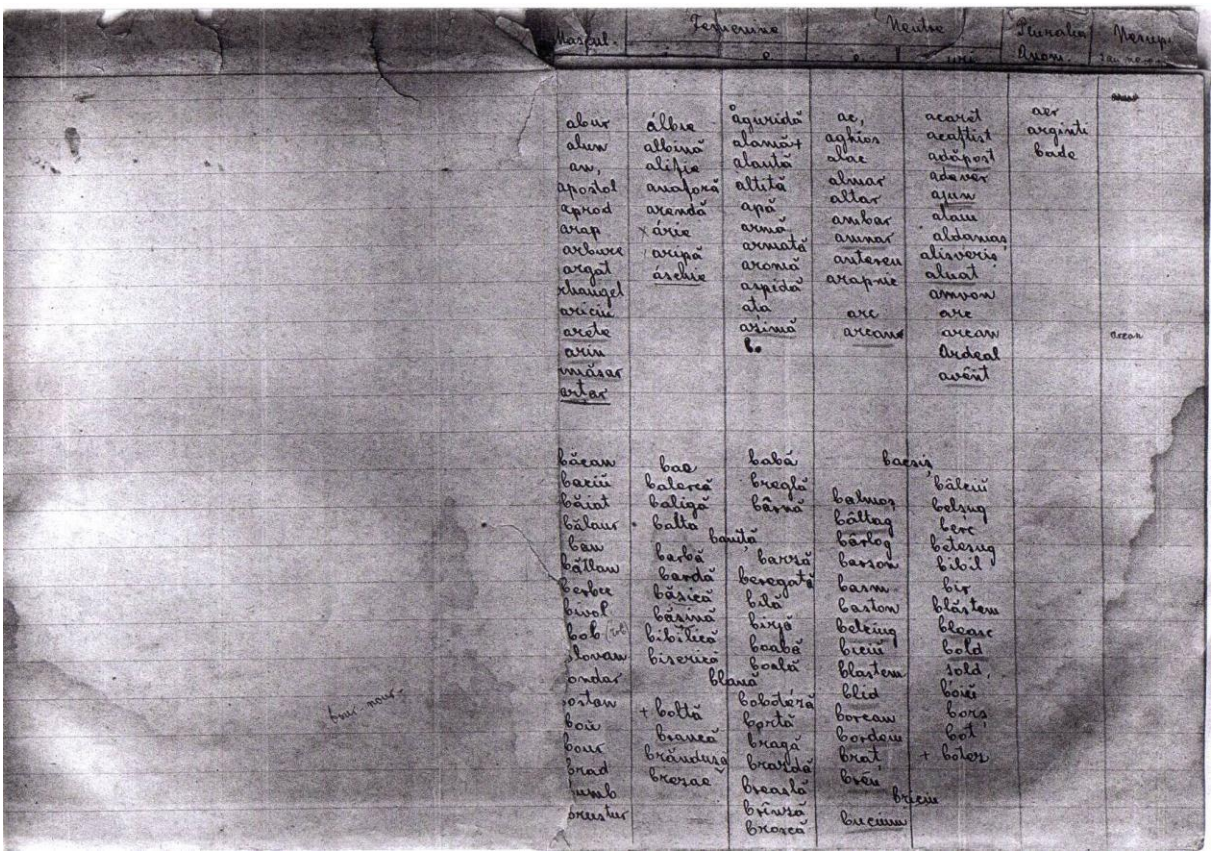
BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)

George Coşbuc este un poet pentru care „poezia e cântec, nu proză versificată, ca în veacul al XVIII-lea. Şi deoarece melodia nu subsistă în dezordine, nu înţelege să se lipsească de reguli. Vrea doar să le facă mai suple şi să le extindă raza de acţiune. Cum arta e pentru el, înainte de toate, meşteşug şi cum regimul bunului plac îi pare detestabil, el se străduieşte să elaboreze construcţii tot atât de rotunde şi de cizelate, ca cele clasice, doar răspunzând unui alt principiu de organizare”[23].

Clasicist, iubitor de simetrie şi echilibru, factori generatori ai Frumosului în artă, Coşbuc a reuşit să îmbine procedeele stilistice, cum nu o mai făcuse nimeni până la el şi putini au mai făcut-o de atunci încoace. Această calitate a sa nu îl încadrează, însă, automat în rândul poeţilor autentici: „Fără îndoială că poezia, adevărata poezie, nu se restrânge la un procedeu sau altul, muzical sau cromatic, în exclusivitate, căci mijloacele de expresie se îmbină, împrumutându-şi resursele şi topindu-se una în cealaltă, astfel încât produsul artistic se înfăţişează cititorului ca o imagine complexă din care străbat spre conştiinţa lui impresii ce vin pe undele unei armonii ţesute din senzaţia vie a lucrurilor, din sunete, ritmuri şi culori, apte să trezească, toate laolaltă, fiorul frumuseţii”[24].

Coşbuc a realizat o contopire armonioasă, fecundă a conţinutului cu forma, o izbăvire a mijloacelor de expresie româneşti, pe care le-a eliberat din căuşul sufletului dându-le aripi să ţâşnească spre cer întru primenirea spirituală a limbii române.

Bibliografie

Georgeta Antonescu, *George Coşbuc: „Vara”*, în *Exceslsior*, 1994, nr. 7.
Paul Cornea, *Forme strofice în poezia lui George Coşbuc*, în *Limba română* XVI, 1967, nr.2, martie-aprilie.
Ştefania Golopenţia, *Structura artistică a poeziei “Vara”,* în *Limbă şi literatură*, 1966, nr. XI.
Roman Jakobson, Claude Levi-Strauss, “*Les chats” de Charles Baudelaire*, în *L’Homme* II, 1962, nr.1.
Ştefan Munteanu, *Introducere în stilistica operei literare*, Timişoara, Editura de Vest, 1995.
Emil Petrovici, *Rimele româneşti din punct de vedere fonologic*, în *Limbă şi literatură*, I, 1955.
Sextil Puşcariu, *Coşbuc*, în *Luceafărul* nr. 8, 15 aprilie, 1905.
Vladimir Streinu, *Clasicii noştri*, Bucureşti, Editura Tineretului, 1969.
Al. Toşa, *Frecvenţa tipurilor de rimă în poezia lui Coşbuc*, în *Limbă şi literatură*, XI, 1966.

[23] Paul Cornea, *Forme strofice în poezia lui George Coşbuc*, în *Limba română* XVI, 1967, nr.2, martie - aprilie, p. 141-142
[24] Ştefan Munteanu, *Introducere în stilistica operei literare*, Timişoara, Editura de Vest, 1995, p. 262.

BDD-V644 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:51:03 UTC)